

Reede, 24. aprilli 2009

2. on seisukohal, austades Ashrafi laagri elanike isiklikke soove tulevikuks, et Ashrafi laagri elanikke ja teisi praegu Iraagis elavaid Iraani kodanikke, kes on lahkunud Iraanist poliitilistel põhjustel, võivad ähvardada tõsised inimõiguste rikkumised, kui nad saadetakse oma tahte vastaselt Iraani tagasi, ning nõuab, et mitte kedagi ei saadetakse tagasi – kas otse või kolmanda riigi kaudu – olukorda, kus neid ähvardab piinamine või muud tõsised inimõiguste rikkumised;
3. kutsus Iraagi valitsust üles lõpetama laagri blokaad ja austama Ashrafi laagri elanike õiguslikku seisundit kui Genfi konventsioonide alusel kaitstud isikuid ning hoiduma igasugusest tegevusest, mis seaks ohtu nende elu või julgeoleku, võimaldades neile täieliku juurdepääsu toidule, joogiveele, arstiabile ning esmatarvetele, kütusele, pereliikmetele ja rahvusvahelistele humanitaarorganisatsioonidele;
4. kutsus nõukogu, komisjoni ja liikmesriike ning Iraagi ja USA valitsusi, ÜRO põgenike ülemkomissari ja Rahvusvahelist Punase Risti Komiteed üles töötama Ashrafi laagri elanikele rahuldava pikaajalise õigusliku seisundi leidmise nimel;
5. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO põgenike ülemkomissarile, Rahvusvahelisele Punase Risti Komiteele, Ameerika Ühendriikide valitsusele ning Iraagi valitsusele ja parlamendile.

Ühenduse finantshuvide kaitse - pettustevastane võitlus - 2007. aasta aruanne

P6_TA(2009)0315

Euroopa Parlamendi 24. aprilli 2009. aasta resolutsioon ühenduse finantshuvide kaitse ja pettustevastase võitluse kohta – 2007. aasta aruanne (2008/2242(INI))

(2010/C 184 E/14)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma resolutsioone komisjoni ja Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) varasemate aastaaruannete kohta;
- võttes arvesse komisjoni 22. juuli 2008. aasta aruannet Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Ühenduse finantshuvide kaitse – pettustevastane võitlus – 2007. aasta aruanne” (KOM(2008)0475), kaasa arvatud selle lisad (SEK(2008)2300 ja SEK(2008)2301);
- võttes arvesse OLAFi 2007. aasta tegevusaruannet⁽¹⁾ ja tema 19. juuni 2008. aasta teist aruannet nõukogu määruse (Euratom, EÜ) nr 2185/96 (mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest) rakendamise kohta, samuti suuniseid OLAFi käsiraamatu asendamise kohta;
- võttes arvesse OLAFi järelevalvekomitee tegevusaruannet 2007. aasta juuni ja 2008. aasta mai vahelise perioodi kohta⁽²⁾;
- võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja aastaaruannet 2007. eelarveaasta eelarve täitmise kohta⁽³⁾;
- võttes arvesse EÜ asutamislepingu artikli 276 lõiget 3 ja artikli 280 lõiget 5;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/aar2005/doc/olaf_aar.pdf.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup-com_en.html.

⁽³⁾ ELT C 286, 10.11.2008, lk 1.

Reede, 24. aprilli 2009

- võttes arvesse nõukogu 13. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ, Euratom) nr 1995/2006, millega muudetakse määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust ⁽¹⁾;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
- võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni raportit ja regionaalarengukomisjoni ning põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni arvamusi (A6-0180/2009),

Teatatud eiramisjuhtudega seotud summad

1. väljendab heameelt otseseid kulusid käsitleva peatüki lisamise üle, kuid rõhutab, et eeldab selle täiendamist üksikasjalikumate andmetega järgmistes aruannetes;

2. kordab oma nõuet lisada ühenduste finantshuvide kaitset käsitlevad iga-aastased raportid ja asjaomased Euroopa Parlamendi resolutsioonid nõukogu päevakorda ning üleskutset nõukogule edastada seejärel oma tähelepanekud parlamendile ja komisjonile; on äärmiselt pettunud, et nõukogu ei ole seda parlamendi üleskutsest ja komisjoni nõudmisest hoolimata seni teinud;

3. märgib, et omavahendite, põllumajanduskulude, struktuurimeetmete ja otseste kulude valdkonnas oli teatatud eiramisjuhtudega seotud summa 2007. aastal kokku 1 425 miljardit eurot (2006. aastal 1 143 miljardit eurot); liikmesriikide poolt 2007. aastal komisjonile teatatud summad võib jaotada järgmiselt:

- omavahendid: 377 miljonit eurot (2006. aastal 353 miljonit eurot);
- põllumajanduskulud: 155 miljonit eurot (2006. aastal 87 miljonit eurot);
- struktuurimeetmed: 828 miljonit eurot (2006. aastal 703 miljonit eurot);
- ühinemiseelsed vahendid: 32 miljonit eurot (2006. aastal 14 miljonit eurot);
- otsesed kulud: 33 miljonit eurot;

4. väljendab heameelt asjaolu üle, et pärast Euroopa Parlamendi eelmise aasta raportit on komisjon määratlenud oma raportis erinevused eeskirjade eiramise ja pettuse vahel; „pettusekahtluse” mõiste tekitab liikmesriikidele siiski jätkuvalt raskusi;

Üldised kaalutlused

5. väljendab heameelt liikmesriikide juba tehtud jõupingutuste üle, kuid rõhutab veel kord, et liikmesriigid peaksid tagama oma finantskontrollimehhanismide asjakohasuse, ning toonitab, kui tähtis on liikmesriikide ennetustegevus, et suurendada eeskirjade eiramise juhtumite avastamist enne maksete tegemist toetuse saajatele; rõhutab asjaolu, et pettuse ja korrupsiooni vastu võitlemine on jätkuvalt kõigi liikmesriikide ülesanne ning et olukorra tõeliseks paranemiseks on vaja ühiseid jõupingutusi;

6. rõhutab vajadust saavutada teabe kogumise ja kasutamise meetodite suurem ühtlustamine eesmärgiga tagada ühtne raamistik, mis võimaldab tõhustatud ennetusstrateegia raames hinnata edukamalt pettusteriski;

⁽¹⁾ ELT L 390, 30.12.2006, lk 1.

Reede, 24. aprilli 2009

7. tunneb heameelt selle üle, et mõned liikmesriigid esitavad haldusdeklaratsioone riigi tasandil hallatavate ühenduse vahendite kohta; kutsub teisi liikmesriike üles tegema samasuguseid algatusi ja palub komisjonil teha kõik vajalik, et selliseid riikide haldusdeklaratsioone esitataks kogu Euroopa Liidus;

Omavahendid

8. märgib, et hinnanguline eiramisjuhtudega seotud summa suurenes 6 % võrra; enim eiramisjuhte leidis aset seoses televiisorite ja sigarettidega, nagu ka varasematel aastatel;

9. peab kahetsusväärseks viivitust määruse (vastastikuse haldusabi kohta Euroopa Ühenduse finantshuvide kaitsmisel pettuse ja muu ebaseadusliku tegevuse eest) ettepaneku (KOM(2006)0473) vastuvõtmisel, ning kutsub seetõttu nõukogu üles seda määrust kohe vastu võtma;

10. väljendab heameelt asjaolu üle, et pärast komisjoni teatist kooskõlastatud maksupettustevastase võitluse tõhustamise strateegia väljatöötamise vajaduse kohta (KOM(2006)0254) võttis komisjon vastu teatise käibemaksupettuste vastase võitluse tõhustamise kooskõlastatud strateegia kohta (KOM(2007)0758), ning jälgib erilise tähelepanuga nii komisjoni ettepanekut võtta vastu nõukogu direktiiv vastastikuse abi kohta maksude, tollimaksude ja teiste meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel (KOM(2009)0028) kui ka komisjoni ettepanekut võtta vastu nõukogu direktiiv maksustamisalase halduskoostöö kohta (KOM(2009)0029);

11. rõhutab, et olulise edasimineku saavutamiseks käibemaksupettuse vastases koostöös on vaja uut poliitilist stiimulit;

12. taunib asjaolu, et kuna OLAFil puudub juurdepääs nõukogu 7. oktoobri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1798/2003⁽¹⁾ (halduskoostöö kohta käibemaksu valdkonnas) alusel toimuva liikmesriikidevahelise andmevahetuse sisule, ei saa ta anda lisaväärtust käibemaksupettuste uurimise, ennetamise ja liikmesriikide tegevuse toetamise valdkonnas; peab sellega seoses kahetsusväärseks, et OLAF ei käsitlenud 2007. aastal ühtegi käibemaksupettuse juhtumit;

13. palub liikmesriikidel pöörata tähelepanu rahvusvahelistele käibemaksupettuste juhtumitele, mida on märkimisväärne hulk;

14. väljendab kahetsust asjaolu üle, et suurenevad toodete päritoluga seotud pettused, see puudutab nii tariifseid soodusmeetmeid kui ka GATTi tariifikvoote;

15. kutsub komisjoni üles teostama võimaliku pettuste erihindamise toodete ja riikide kaupa ning võtma arvesse võimalust teostada nii päritolu- kui ka sihtriigis reeglipäraseid, sihtotstarbelisi ja vajaduse korral pidevaid kontrolle, pöörates erilist tähelepanu karussellpettuse nähtusele;

Põllumajanduskulud

16. tuletab meelde, et 1. jaanuarist 2007 on liikmesriigid kohustatud teavitama komisjoni eiramisjuhtudest, mis on seotud rohkem kui 10 000 euroga – selline lävi kehtestati komisjoni 14. detsembri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1848/2006 eeskirjade eiramise ja valesti makstud summade tagasinõudmise kohta ühise põllumajanduspoliitika rahastamisel ja infosüsteemi loomise kohta selles valdkonnas⁽²⁾; märgib, et teatatud eiramisjuhtude arv langes 53 % (1 548 juhtumit, 2006. aastal 3 294 juhtumit); rõhutab, et eiramisjuhtude suhteliselt väikest arvu saab seletada kõrgema teatamise lävega;

⁽¹⁾ ELT L 264, 15.10.2003, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 355, 15.12.2006, lk 56.

Reede, 24. aprilli 2009

17. märgib, et eiramisjuhtudega seotud hinnanguline summa suurenes 44 %, mis on osalt tingitud varasematel aastatel esile kerkinud või avastatud, kuid alles 2007. aastal teatatud juhtumite olulisest finantsmõjust; märgib, et kõige enam mõjutatud sektorid olid piim ja piimatooted, puu- ja juurviljad, suhkur, maaelu areng, veise- ja vasikaliha;

18. Juhib tähelepanu sellele, et piima-, puu- ja köögivilja-, suhkru- ja maaelu arengu sektorites kokku on umbes 77 % kõikidest eeskirjade eiramistest ning et maaelu arengu valdkonnas üksi on umbes 38 % teatatud eeskirjade eiramistest; märgib lisaks, et maaelu arengu valdkonnas on kõige rohkem eeskirjade eiramisi teatatud metsanduse toetusmeetme kohta ning kõige suurem eeskirjade eiramiste arv on teatatud põllumajanduse keskkonnapoliitika toetusmeetme kohta; palub seetõttu OLAFil pöörata oma järgmises aastaaruandes eritähelepanu nende eeskirjade eiramistele, mis mõjutavad maaelu arengut;

19. rõhutab, et teatamisega seotud täitmismäärad, eelkõige õigeaegne teatamine, erinevad liikmesriigi oluliselt; mõistab hukka asjaolu, et Austria ja Rootsi puhul on ajavahemik eeskirjade eiramise avastamise ja sellest teatamise vahel keskmisest (1,2 aastat) palju pikem: Austrial 3,4 ja Rootsil 2,3 aastat;

20. nõustub Euroopa Kontrollikoja eespool nimetatud aastaaruande punktis 5.20 väljendatud seisukohaga, et ühtne haldus- ja kontrollisüsteem (IACS) on jätkuvalt tõhus ja aitab vähendada põhjendamatuid kulutusi, kui seda rakendatakse nõuetekohaselt ning sinna sisestatakse täpseid ja usaldusväärseid andmeid; toetab süsteemi kohaldamise laiendamist uutesse valdkondadesse, mida see praegu ei hõlma; kuid märgib, et selle raames läbiviidavate kontrollide arvu ja kvaliteeti tuleks tõsta, et pettusi tõhusamalt ära hoida;

21. palub komisjonil langetada kindla poliitilise otsuse, kui Kreeka ametiasutused ei pea kinni tähtaegadest, mis on kehtestatud uue maatükkide identifitseerimissüsteemi/geograafilise informatsiooni süsteemi loomise tegevuskavas;

22. kordab üleskutset komisjonile hinnata järgmise aastaaruande raames põllumajandustootjatele makstavate toetuste järelevalvesüsteemide tõhusust ja läbipaistvust;

Struktuurimeetmed

23. väljendab heameelt nõukogu määruse (EÜ) nr 1083/2006 ⁽¹⁾ ja komisjoni rakendusmääruse (EÜ) nr 1828/2006 ⁽²⁾ lihtsustatud ja täpsustatud eeskirjade üle; on siiski mures kontrollikoja eespool nimetatud aastaaruande punktis 6.31 avaldatud seisukoha pärast, et liikmesriikide haldus- ja kontrollisüsteemid ning komisjoni järelevalve nende toimimise üle on ainult osaliselt tõhusad;

24. on teadlik, et paljudes ELi liikmesriikides esineb ELi rahaliste vahendite kasutamisel halvast juhtimisest tingitud eeskirjade eiramisi või isegi pettusi; märgib, et liikmesriigid teatasid 2007. aastal 3 832 eeskirjade eiramisest (19,2 % rohkem kui 2006. aastal), et 2007. aastal oli eeskirjade eiramisega seotud kogusumma umbes 828 miljonit eurot (veidi vähem kui 1,83 % kulukohustuste assigneeringute mahust), et võimalikud pettused moodustasid 2007. aastal teatatud eeskirjade eiramiste koguarvust umbes 12–15 % ning et Euroopa Regionaalarengu Fondi puhul on eeskirjade eiramise kogumaht tõusnud 2006. aastaga võrreldes 48 % võrra;

25. rõhutab 19. veebruaril 2008. aastal komisjoni poolt vastu võetud tegevuskava (komisjoni järelevalverolli tugevdamiseks struktuurimeetmete ühisel juhtimisel) tähtsust, mille eesmärk on vähendada vigu liikmesriikide esitatavates maksenõuetes; on veendunud, et kõnealune uus tegevuskava parandab olukorda märkimisväärselt, aidates liikmesriikidel eelkõige arendada oma võimet kontrollida projektidega seonduvate kulude abikõlblikkust; märgib, et tegevuskava esimeses arenguaruandes esitatakse mõned positiivsed esialgsed tulemused;

⁽¹⁾ Nõukogu 11. juuli 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta (ELT L 210, 31.7.2006, lk 25).

⁽²⁾ ELT L 371, 27.12.2006, lk 1.

Reede, 24. aprilli 2009

26. kiidab heaks komisjoni seisukoha, et eeskirjade tõsise eiramise puhul võetakse parandusmeetmeid, mis hõlmab maksete peatamist ning alusetult ja ekslikult makstud summade tagasinõudmist; tuleb meelde, et komisjon peaks esitama neli korda aastas tegevuskava rakendamise edenemise kohta aruande; kutsub komisjoni siiski üles tegema suuremaid jõupingutusi liikmesriikide toetamiseks, et eeskirjade eiramisi vältida, ja edastama vajalikku oskusteavet riikide ja piirkondade pädevatele ametiasutustele;

27. väljendab heameelt peaaegu kõigi projektide puhul saavutatud tulemuste kvaliteedi üle ja et see ei halvendaks struktuurifondide järelevalvet ja õiget rakendamist, juhib tähelepanu vajadusele teha vahet järgmistel nähtustel:

— halduseeskirjade eiramine, mille puhul tuleb võtta parandusmeetmeid,

— pettused (0,16 % komisjoni poolt ajavahemikul 2000–2007 teostatud maksetest), mille eest tuleb karistada;

28. tunnistab, et struktuurifondide absorbeerimise võime on osutunud märkimisväärseks väljakutseks eriti uutele liikmesriikidele, kuna fondide kasutamiseks nõutakse neilt rangetele ja sageli keerukatele nõuetele vastamist; tervitab seetõttu kõnealuste liikmesriikide tehtud jõupingutusi oma rakendussuutlikkuse parandamiseks ja kutsub liikmesriike üles kõnealust tööd kiirendama, et näidata mõistliku ajavahemiku möödudes käegakatsutavaid tulemusi;

29. kutsub komisjoni üles võtma arvesse halduskulusid, mida liikmesriigi, piirkondade ja kohaliku tasandi ametiasutused on kaasrahastatavate projektide järelevalve ja kontrollimisega seotud sageli keeruliste ja kulukate nõuete kohaldamisel kohustatud kandma;

30. kutsub sellega seoses nii komisjoni kui liikmesriike tegema sihipärast tööd ja andma nõu eeskirjade eiramise, haldusvigade ja puuduste vältimise viiside kohta;

31. nõuab, et komisjon lihtsustaks veelgi struktuurifondide programmide juhtimis- ja järelevalvemenetlusi, kuna liikmesriikidepoolne eeskirjade eiramine nende programmide rakendamisel on osaliselt tingitud neist menetlustest;

32. on šokeeritud, et liikmesriikide teatamisdistipliin on pärast mitmeid aastaid ikka veel puudulik; peab lubamatuks, et kuus liikmesriiki ⁽¹⁾ ei kasuta ikka veel elektroonilist teatamist, 14 liikmesriiki ⁽²⁾ ei pidanud kinni teatamistähtaegadest ja mõni liikmesriik ⁽³⁾ ei klassifitseerinud ühtegi teatatud eiramisjuhtu; nõuab tungivalt, et komisjon leiaks selle olukorra jaoks lisaks rikkumismenetlusele tõhusaid lahendusi, ning kutsub komisjoni üles tõsiselt kaaluma vajadust kehtestada mõjusate rahaliste karistuste süsteem, mis hiljem lisatakse tulevastesse määrustesse, ning seda süstemaatiliselt rakendama;

33. rõhutab, et eeskirjade eiramiste klassifitseerimine (millest nähtub, kas tegemist on võimaliku pettusega) on liikmesriikide aruandluse aspekt, mida tuleb tugevdada arvestades asjaolu, et mitmed liikmesriigid ei ole klassifikatsiooni veel üldse esitanud ning ülejäänud liikmesriigid on esitanud klassifikatsiooni ainult väikese osa kohta teatatud eeskirjade eiramisjuhtudest;

34. nõuab tungivalt, et liikmesriigid, kes ikka veel ei kasuta elektroonilise aruandluse puhul AFIS/ECR elektroonilisi mooduleid, võtaksid need kiiresti kasutusele, et parandada oma andmete kvaliteeti ja aruannete esitamise õigeaegsust enne 2009. aasta lõppu; märgib, et komisjon valmistab ette uut veebipõhist teatamisüsteemi nimega Irregularity Management System (IMS), mis võetakse kasutusele 2009. aasta suvel ja parandab eeldatavasti teatamisdistipliini;

⁽¹⁾ Prantsusmaa, Iirimaa, Rootsi, Hispaania, Läti ja Luksemburg; 2008. aasta novembrist on olukord paranenud – Saksamaa ja Eesti kasutavad paberkandjal teatamise asemel nüüd elektroonilist teatamist.

⁽²⁾ Õigeaegne teatamine on probleem eelkõige Hispaania, Prantsusmaa ja Madalmaade jaoks.

⁽³⁾ Hispaania, Prantsusmaa, Iirimaa ja Luksemburg.

Reede, 24. aprilli 2009

35. on seisukohal, et eiramisjuhtudest teatamise suuremaks ühtlustamiseks tuleks teha rohkem jõupingutusi, eriti Ühtekuuluvusfondi puhul;

36. väljendab kahetsust asjaolu üle, et kuigi korraldusasutused peavad kõik ELi ühtekuuluvuspoliitika toetuse saajate üksikasjad struktuurifondide (2007–2013) rakenduseeskirjade kohaselt (komisjoni määrus (EÜ) nr 1828/2006) avaldama, on komisjoni veebilehel olev andmekogu puudulik; kutsub seetõttu komisjoni üles tegema liikmesriikidega koostööd, et kiirendada andmebaasi andmete liikumist ning tagada tõhusama ja läbipaistvama andmebaasi toimimine; nõuab seetõttu tungival, et liikmesriigid ja komisjon täidaksid täielikult ja õigeaegselt selle läbipaistvuse kohustuse ning teevad seda eelkõige enne 2009. aasta juunit, mis on tähtaeg, mis kehtestati Euroopa Parlamendi 19. veebruari 2008. aasta resolutsiooniga läbipaistvuse kohta finantsküsimustes ⁽¹⁾;

37. toetab mõtet paluda Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1073/1999 (Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta) ⁽²⁾ kavandatava läbivaatamise raames liikmesriikidel süstemaatiliselt OLAFi teavitada OLAFi edastatud juhtumite järelemeetmetest; juhib tähelepanu asjaolule, et see võib parandada aruandmist liikmesriikide kohtute otsustest struktuurifondide vahendite eeskirjadevastase kasutamise kohta;

Ühinemiseelsed vahendid

38. juhib tähelepanu asjaolule, et ehkki eiramisjuhtude arv vähenes, suurenes nende finantsmõju 2,2 korda ning pettusekahtluste finantsmõju suurenes kolm korda, peamiselt „abikõlbmatute” kulutuste tõttu;

39. märgib, et komisjon on avaldanud terve rea üksikasjalikke põhjalikke aruandeid, milles hinnatakse kriitiliselt koostöö- ja kontrollimehhanismi raames toimuva kohtureformi ja korruptsioonivastase võitlusega seotud edusamme Bulgaarias ja Rumeenias, ning eraldi aruande ühenduse rahaliste vahendite haldamise kohta Bulgaarias, milles rõhutatakse vajadust võtta pikaajalisi poliitilisi kohustusi ja neid kohapeal täita, et saavutada täielikult ühinemise ajal kehtestatud eesmärgid; märgib ka, et seoses Bulgaaria kontrolli- ja auditisüsteemis avastatud eeskirjade eiramistega on komisjon püsivalt peatanud osa Bulgaariale Phare programmi raames antavatest ELi rahalistest vahenditest; kutsub liikmesriike seetõttu võtma kiiresti meetmeid, et rakendada nendes aruannetes esitatud konkreetseid järelmeetmeid; lõpetuseks toetab kõnealuste liikmesriikide siiani tehtud jõupingutusi ja kutsub liikmesriike üles võtma kõnealusel eesmärgil vajalikke meetmeid;

40. suhtub kõhklevalt asjaolusse, et OLAFi andmetel ei olnud ühinemiseelse struktuuripoliitika rahastamisvahendi puhul 2007. aastal ühtegi pettuse kahtlust; märgib, et Küpros ja Leedu ei teatanud 2007. aastal ühestki juhtumist;

41. rõhutab, et edastatud info ebapiisav kvaliteet on jätkuvalt tõsine probleem; märgib, et edastatud info usaldusväärsus on kõige madalam Bulgaaria ja Rumeenia puhul, kuid suhteliselt on kõige ebausaldusväärsem Ungari info; märgib, et õigeaegne teatamine tekitab probleeme eelkõige neljale liikmesriigile ning ühele kandidaatriigile ⁽³⁾;

42. kuna mõnes EL-12 liikmesriigis on tõsiseid probleeme esitatud teabe usaldusväärsusega ja üldise eeskirjade täitmise määraga, mis näitab, kas aruandlusmehhanismi halduskorraldus abi saavas riigis on tugev või väga nõrk, usub, et sarnaseid probleeme tekib ka struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi rakendamise; seepärast nõuab tungival, et asjaomased liikmesriigid teeksid olukorra parandamiseks komisjoniga koostööd;

Otsesed kulud

43. juhib tähelepanu asjaolule, et välisabi valdkonnas esineb üha enam eeskirjade eiramist ja pettusi;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0051.

⁽²⁾ EÜT L 136, 31.5.1999, lk 1.

⁽³⁾ Horvaatia, Ungari, Slovakkia, Bulgaaria ja Poola ei pidanud kinni teatamise tähtaegadest.

Reede, 24. aprilli 2009

44. on mures OLAFi iga-aastase tegevusaruande järelduste pärast, mille kohaselt kohtavad OLAFi uurijad välisabi valdkonnas sageli organiseeritud pettusele viitavat tegutsemisviisi, mis on tingitud rahvusvaheliste abiorganisatsioonide vahel koordineerimise puudulikkusest;

45. palub komisjonil pöörata tähelepanu projektide topeletrahastamise probleemile; nõuab eelkõige, et komisjon saadaks rahvusvaheliste organisatsioonide juhivate ja rakendatavate projektide lepingute sõlmimisel või muutmisel korrapäraselt kõik nende sise- ja välisauditid ühenduse vahendite kasutamise kohta kontrollikoja ja komisjoni siseaudiitorile;

Maksete tagasinõudmine

46. peab kahetsusväärseks, et tagasinõudmismäärad on endiselt väikesed, eelkõige sektorites, kus tagasinõudmist korraldavad liikmesriigid; juhib tähelepanu asjaolule, et OLAFi aruande kohaselt on praegu ligikaudu 3,75 miljardit eurot endiselt tagasi saamata;

47. toetab seda, et tagasinõutud summad jäävad samale eelarvereele, kust nad eeskirjade vastaselt välja maksti;

48. väljendab heameelt ühenduse vahendeid vääralt kasutanud ja hankemenetlustest välja arvatud pakkujate keskandmebaasi ⁽¹⁾ avaldamise üle; rõhutab, et see peab toimima alates 1. jaanuarist 2009 ning palub komisjonil esitada 2010. aasta alguseks hindamisaruande;

49. juhib tähelepanu vajadusele kiirema ja sobivama sissenõudmismenetluse järele; seepärast kordab oma üleskutset komisjonile lisada tulevastesse õigusaktidesse jagatud haldusjuhtimise kohta siduvad ja ennetavad sätted, et eeskirjavedastased maksed saaks sissenõudmismenetluse lõpuks sisse nõuda;

50. palub komisjonil uurida võimalust kehtestada kindlustussüsteem, näiteks pannes teatava summa reservi või eraldades selle sihtotstarbeliselt, et kiirendada summade sissenõudmist;

OLAFi suhted Europoli ja Eurojustiga

51. märgib rahuloluga, et Eurojust ja OLAF sõlmisid 24. septembril 2008 koostöö korda käsitleva praktilise kokkuleppe ⁽²⁾, mis reguleerib tihedat ja tõhustatud koostööd ning üldiste ja isikuandmete vahetamist; toetab sarnase kokkuleppe sõlmimist Europoliga;

52. peab hädavajalikuks luua kindel alus operatiiv- ja uurimisalaseks sünergiaks Eurojusti ja Europoliga, näiteks ühiste operatiiv- ja uurimisrühmade abil, sest see annaks pettustevastases võitluses kindlasti lisandväärtust;

53. rõhutab, et nende asutuste praegu kattuvad pädevused vajavad täpsustamist;

OLAFi koostöö liikmesriikidega

54. toetab komisjoni esitatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1073/1999 Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta) ettepaneku (KOM(2006)0244) üldist eesmärki suurendada OLAFi sõltumatust; tuletab siiski meelde, et OLAFi, komisjoni talituste ning liikmesriikide ametiasutuste töö ja töötulemused on vaja tõhusate sidekanalite abil omavahel siduda, et vältida topelttööd ja infopuudust;

⁽¹⁾ ELT L 344, 20.12.2008, lk 12.

⁽²⁾ ELT C 314, 9.12.2008, lk 3.

Reede, 24. aprilli 2009

55. juhib tähelepanu asjaolule, et OLAF on ainus asutus, kellel on õigus teha kõiki uurimistoiminguid, et võidelda ELi üldeelarvet kahjustavate pettusejuhtumite, korrupsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse vastu ja neid ära hoida; seepärast rõhutab, et eriti struktuurifondide ja välisabi valdkonnas, kus esineb kõige enam teatatud eiramisjuhtusid, tuleks OLAFi uurimisvolitusi veelgi suurendada;

56. juhib tähelepanu asjaolule, et järelmeetmeid nõudvate juhtumite arv on alates 2003. aastast pidevalt kasvanud ning et 2007. aastal lõppes OLAFi juhtumite käsitlemine enamasti vahendite tagasinõudmisega või soovituselise järelmeetmete kohta; teeb seetõttu järelduse, et OLAFi uurimistulemused on liikmesriikidele ja ELi institutsioonidele positiivsed;

57. märgib, et OLAFi soovitus ei ole siduvad, nii et liikmesriikide ametiasutused on asjaomaste otsuste langetamisel ja karistuste määramisel sõltumatud; on veendunud, et Euroopa prokuratuuri asutamine aitaks ületada raskusi, mida tekitab juhtumite piiriülesus;

58. rõhutab vajadust ühtlustada õigusaktid, sest pettuse, pettusekahtluse ja eeskirjade muu eiramise määratlused esinevad eri õigusaktides, hoolimata Euroopa Parlamendi korduvatest üleskutsetest pettusevastased õigusnormid uuesti sõnastada;

59. võtab teadmiseks liikmesriikide kvalifikatsiooniprobleemi nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta ⁽¹⁾ artiklite 4 ja 5 kohaldamisel; on seisukohal, et ambivalentsuse puhul peaksid liikmesriikide kohtud küsima Euroopa Kohtult eelotsust;

60. väljendab heameelt, et on avaldatud OLAFi eespool nimetatud teine aruanne kohapealse kontrolli ja inspekteerimise kohta, mis sõnastab iga kontrollietapi head tavad, samuti OLAFi käsiraamatu uue versiooni üle (suunised); palub, et komisjon saadaks Euroopa Parlamendi pädevale komisjonile OLAFi käsiraamatu ajakohastatud ja kõikehõlmava versiooni 2009. aasta septembriks;

61. pooldab selgemaid sätteid menetluste kohta, siduvaid tähtaegu pädevatele asutustele vajaliku abi andmisel ning üldiselt siduvamaid koostööd käsitlevaid sätteid selle ametiasutuse leidmiseks, kelle pädevusse abistamine kuulub; kinnitab tungivalt, kui kasulik on selle probleemi lahendamiseks Euroopa Parlamendi 20. novembri 2008. aasta seisukoht ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1073/1999 Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta ⁽²⁾;

62. palub komisjonil võtta asjakohased meetmed (sh rikkumismenetlus) nende liikmesriikide suhtes, kes ei toeta oma ametiasutusi kohapealse kontrolli teostamisel, nagu on sätestatud nõukogu 11. novembri 1996. aasta direktiivis (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest ⁽³⁾;

63. märgib, et kuna juhtumitel on rohkesti kohtulikke järelmeetmeid, kuid OLAFi kogutud tõendeid võetakse liikmesriikide kohtutes väga vähe arvesse, on eesmärk parandada kohtulikke toetust OLAFi uurimistele; on lisaks seisukohal, et Eurojusti tuleks teavitada, kui kohtutele edastatakse infot või juhtumi lõpparuandeid, juhul kui need käsitlevad rahvusvahelise kuritegevuse raskeid vorme ja seotud on kaks või enam liikmesriiki;

64. tuletab komisjonile meelde Euroopa Parlamendi palvet lisada 2008. aasta PIF-raportisse analüüs eeskirjade eiramise vastu võitlemisega seotud struktuuride kohta liikmesriikides;

65. taunib liikmesriikide poolset ebapiisavat teavitamist OLAFi edastatud teabe või juhtumi lõpparuannete põhjal võetud meetmetest; palub liikmesriikidel tagada, et nende pädevad asutused edastaksid OLAFi aruande OLAFi edastatud teabe või soovituselise põhjal võetud meetmete edukuse kohta;

⁽¹⁾ EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0553.

⁽³⁾ EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2.

Reede, 24. aprilli 2009

66. märgib, et liikmesriikide kontrolliasutustel on märkimisväärne pädevus ELi vahendite auditeerimisel ning nemad on esimene teabeallikas nii riikide prokuratuuride kui ka ELi institutsioonide jaoks; on seetõttu veendunud, et võimalikult tihe koostöö ja teabevahetus kontrolliasutuste, prokuratuuride ja OLAFi vahel tugevdaks veelgi ühenduse finantshuvide kaitset;

67. märgib, et vastavalt eespool nimetatud Euroopa Parlamendi 20. novembri 2008. aasta seisukohale ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1073/1999 Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta, peavad liikmesriigid korrapäraselt OLAFit teavitama OLAFi poolt neile edastatud juhtumite järelemeetmetest, ning palub OLAFil seetõttu selle küsimuse kohta oma järgmises aastaaruandes aru anda;

68. juhhib tähelepanu sellele, et nendes liikmesriikides, kes ühinesid ELiga pärast 2004. aastat, kujutab OLAFi pettustevastane koordineerimissüsteem (AFCOS) endast OLAFi jaoks väga olulisi teabe/kontakt-punkte; märgib siiski, et niikaua kui need bürood ei ole sõltumatud riigi valitsusest, on nende tegevusest saadav lisandväärtus minimaalne (eriti seoses eeskirjade eiramisest teatamisega komisjonile); palub seetõttu komisjonil teha pädevale parlamendikomisjonile ettepanek nende büroode töö väärtuse tõstmiseks ning peab samuti vajalikuks koostöö parandamist kandidaatriikidega;

Tubakas – kokkulepe Philip Morrisega

69. peab kahetsusväärseks, et komisjon ei suutnud esitada terviklikku aruannet järelemeetmete kohta, mida on võetud Euroopa Parlamendi 11. oktoobri 2007. aasta resolutsiooni, mis käsitleb ühenduse, liikmesriikide ja Philip Morrisi vahel pettuse ja sigarettide salakaubaveo vastase võitluse tõhustamiseks sõlmitud kokkuleppe mõju ning Euroopa Parlamendi ühenduse transiidisüsteemi uurimiskomisjoni soovitude⁽¹⁾ rakendamisel tehtud edusamme, ja eelkõige selle lõike 49 suhtes, kus komisjonil palutakse selgesõnaliselt esitada selline aruanne 2008. aasta lõpuks; eeldab, et komisjon esitab selle aruande enne 2007. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse lõppu;

70. peab vastuvõetamatuks, et kui ühendus sai Philip Morrisi ja Japan Tobacco kokkulepete alusel 1,65 miljardit USA dollarit pettustevastaseks võitluseks, ei võtnud komisjon tarvitusele ühist lähenemisviisi, vaid edastas ligikaudu 90 % sellest rahast liikmesriikide rahandusministritele sihtotstarbena; kutsub nõukogu ja komisjoni üles, et nad moodustaksid koos Euroopa Parlamendiga kolmepoolse tööühingu, et leida kohased lahendused sellele, kuidas kasutada targemini ja paremini Euroopa Liidu eelnimetatud tulu ja muud sarnast tulu; peab vastuvõetamatuks, et majanduslanguse ajal ei kasuta EL miljarditesse eurodesse ulatuvaid trahve, mida on maksnud ühenduse konkurentsioigust tarbijaid kahjustavalt rikkunud suured äriühingud, et ergutada majandust töötute huvides ja/või abistada arengumaid, kes kannatavad kriisi tõttu kõige rohkem, vaid lihtsalt edastab need summad riikide rahandusministeeriumidele;

Organiseeritud kuritegevus

71. väljendab heameelt, et komisjon avaldas 20. novembril 2008 teatise organiseeritud kuritegevuse tulude kohta (KOM(2008)0766), milles käsitletakse kuritegeliku tulu konfiskeerimist ja tagasinõudmist, ning nõustub komisjoniga, et konfiskeerimine on üks tõhusamaid viise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemiseks ning et tuleks võtta meetmeid konfiskeerimisjuhtumite väikese arvu ja tagasinõutud tagasihoidlike summade suurendamiseks;

72. rõhutab, kui oluline on omada otstarbekaid ja mõjusaid mehhanisme, millega külmutada ja konfiskeerida varasid välismaal, ning et seetõttu tuleks kaaluda kehtiva ELi õigusraamistiku uuesti sõnastamist; rõhutab, et kiiresti tuleks rakendada nõukogu otsust 2007/845/JSK, et tagada, et kõik liikmesriigid loovad või määravad kriminaaltulu jälitamise talitused;

73. kordab oma üleskutset komisjonile esitada parlamendile üksikasjalik analüüs süsteemi(de) kohta, mida organiseeritud kuritegevus kasutab ühenduse finantshuvide kahjustamiseks; on arvamusel, et organiseeritud kuritegevuse ohtude iga-aastane hindamine Europoli poolt on selle jaoks kasulik, kuid mitte piisav;

⁽¹⁾ ELT C 227 E, 4.9.2008, lk 147.

Reede, 24. aprilli 2009

74. taunib asjaolu, et Tšehhi Vabariik, Ungari, Malta ja Poola ei ole ikka veel ratifitseerinud 1995. aasta Euroopa ühenduste finantsshuvide kaitse konventsiooni ja selle 1996. ja 2007. aasta protokolle, et Eesti ja Itaalia on ratifitseerinud ainult ühe neist protokollidest ning seitsmes liikmesriigis on sätete ülevõtmine puudulik;

*

* *

75. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Ühenduste Kohtule, Euroopa Kontrollikojale, OLAFi järelevalvekomiteele ja OLAFile.

Parlamentaarne puutumatus Poolas

P6_TA(2009)0316

Euroopa Parlamendi 24. aprilli 2009. aasta resolutsioon parlamentaarse puutumatus kohta Poolas (2008/2232(INI))

(2010/C 184 E/15)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 8. aprilli 1965. aasta Euroopa ühenduste privileegide ja immunitetide protokolli artikleid 9 ja 10;
 - võttes arvesse otsestel ja üldistel valimistel Euroopa Parlamendi liikmete valimist käsitleva 20. septembri 1976. aasta akti artikli 12 lõiget 3;
 - võttes arvesse Poola Vabariigi 2. aprilli 1997. aasta põhiseaduse artiklit 105;
 - võttes arvesse parlamendi- ja senatiliikme mandaadiga seotud ülesannete täitmist käsitleva 9. mai 1996. aasta Poola seaduse artiklit 7 b;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi valimist käsitleva 23. jaanuari 2004. aasta Poola seaduse artikleid 9 ja 142;
 - võttes arvesse oma 23. juuni 2005. aasta resolutsiooni Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse vastuvõtmist käsitleva 4. juuni 2003. aasta otsuse muutmise kohta ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse kodukorra artikleid 6, 7 ja 45;
 - võttes arvesse õiguskomisjoni raportit (A6-0205/2009),
- A. arvestades, et Euroopa Parlament ja vastutav õiguskomisjon on parlamendi praegusel ametiajal arutanud taotlusi Poolas valitud liikmete puutumatus äärvõtmiseks ning on kohanud teatavaid raskusi nimetatud liikmete suhtes kohaldatavate seadusesätete tõlgendamisel;

⁽¹⁾ ELT C 133 E, 8.6.2006, lk 48.